

Slags Ekspropriation, og jeg ikke til at begynde med havde noget imod, at man tog det Hensyn, som det ærede Medlem der nævned. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at den af Flertallet foreslaaede Kommission vil arbejde bedre, og naar jeg tror det, maa jeg tilraade at vedtage Forslaget. Thi Forholdet er jo netop det, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det afgørende er, at der bliver sat Folk ind i Kommissionen, som er uinteresserede i hele dette Spørgsmaal. Man har Lejlighed til at tilkalde Folk, som er kendte paa Egnen, kendte med disse Forhold, som kan være raadgivende og vejledende. Men naar den endelige Afgørelse skal træffes, saa tror jeg, det er i dette Tilfælde, som i alle andre, at de uinteresserede har lettest ved at træffe det rette. Derfor maa jeg for mit Vedkommende anbefale at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet under Nr. 2. Jeg kan i alt Fald ikke forstaa, at det kan være noget stort Spørgsmaal for Rigsdagen, om det bliver det ene eller det andet, thi jeg er ganske overbevist om, at man ikke tør gaa ud fra, at naar Kommissionen bliver sammensat som foreslaaet af Flertallet under Nr. 2, faar Lodsejerne ikke fuld Erstatning. Men det, som er det afgørende i hele dette Spørgsmaal, er efter min Mening dette, at Kommissionen kommer til at bestaa af disse 5 uinteresserede Mænd, som skal være kendte med Forholdene. Man maa gaa ud fra, at naar Amtsraadene vælger de to, bliver det Folk, som er baade forstandige og kyndige paa dette Omraade, og naar hvert af Rigsdagens Ting faar Lov at vælge et Medlem, maa det være Folk, som baade er kyndige og forstaaende paa dette Omraade. En Kommission med en saadan Sammensætning har meget lettere ved at faa et Samarbejde i Stand, end naar man til at begynde med tager de specifikt interesserede med. Her er ikke Tale om særlige Interesser, hverken for Staten eller for Lodsejerne, men her er Tale om en Kommission, som tager skønsomt Hensyn til begge Sider. Men i hvert Fald kan jeg ikke sige andet, end at Spørgsmaalet ikke er større, end at hvis det skulde være afgørende for, at man kunde enes, saa kan jeg selvfølgelig ikke sige, at en Kommission med den Sammensætning, jeg selv har foreslaaet, kan jeg ikke modtage, men naar der i Rigsdagen bliver stillet Forslag om en anden Sammensætning, er jeg nødt til, fordi jeg maa indrømme, at det er praktisk, og at, som det ærede Medlem fra Herning sagde, den

Kommission vil arbejde bedst, at tilraade at stemme derfor.

Jeg har altsaa i Modsætning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds faaet den Opfattelse, at jeg ikke er forladt i denne Sag, men at det store Flertal her i Tinget i alt væsentligt har givet Lovforslaget sin Tilslutning, idet man har fastholdt Hovedprincippet, som er det, at man erhverver Arealerne, og at der bliver stillet en Sum til Raadighed, for at denne Forundersøgelse af hele Afvandingspørgsmaalet kan finde Sted, og naar den har fundet Sted, saa forlanger Rigsdagen — i Modsætning til, hvad jeg har foreslaaet, at Arbejdet kunde paabegyndes — disse Planer, hvorigennem Rigsdagen skulde give sin Tilslutning. Det kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod ud over, at der rimeligvis vil gaa en 8—14 Dage. Men det er maaske ogsaa det højeste, det kan dreje sig om, hvis man er saa heldig at finde Planer, der er saaledes underbyggede, at Rigsdagen maa finde dem acceptable. Det er hele den Forandring, der er foregaaet, og den er jeg for mit Vedkommende meget tilfreds med. Hovedsagen er for mig at faa Arealerne og at faa Arbejdet paabegyndt hurtigst muligt, og jeg kan slet ikke se, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds sagde, at der snart ikke er noget tilbage af hele det Lovforslag, jeg har forelagt.

Foss: Det er jo meget vanskeligt at følge den højtærede Landbrugsminister i hans Opposition mod Landbrugsministeriets Forslag. Den højtærede Landbrugsminister har med stor Energi opponeret mod sit eget Forslag og erklæret, at det ikke duede noget i Sammenligning med Flertallets Forslag, som var af en helt anden Karakter. Jeg synes nu ikke, at Ministeriets Forslag er saa daarligt. Jeg synes, det er ganske godt, og jeg vilde ønske, at den højtærede Landbrugsminister havde haft Mod til at fastholde § 2 i sit eget Forslag. Deri er jeg ogsaa enig med det ærede Medlem for Herning-Kredsen (Westergaard), at det ikke er noget helt daarligt Princip netop ved Sager af den Art, at de behandles en Smule efter Principperne for Voldgift. Det vil jo vides, at naar Sager gives i Voldgift, er det almindeligt, at de to Parter hver vælger sin Voldgiftsmand, og at de saa indsætter en upartisk Opmand, som i sidste Instans har Afgørelsen. Det er den højtærede Ministers oprindelige Forslag, og jeg haaber, at han, naar han faar denne Sag